

laves en eller anden form for undersøgelse, for selv hvis der kommer meget afgørende nyheder frem i denne her sag, vil den ikke komme videre.

Brian Mikkelsen (KF):

Ulykken med passagerfærgen »Scandinavian Star« er og var selvfølgelig dybt tragisk. Den tidlige morgen i april 1990 mistede uskyldige og sagesløse mennesker livet om bord på en færge, der ikke opfyldte de gældende sikkerhedsbestemmelser.

Og det er selvfølgelig derfor, vi tager denne debat i dag. En katastrofe af det omfang og med de følger er forfærdelig, og der er ikke nogen overhovedet, slet ikke herinde i Folketinget, der ønsker en gentagelse af »Scandinavian Star«-katastrofen. Vi skal gøre alt for, at det ikke sker igen, og vi skal på lovgivningsområdet være opmærksomme på alle de steder, hvor vi kan stramme de gældende regler op.

Det er også derfor, at vi fra konservativ side – ligesom Venstres ordfører – ikke vil harcelere over denne her forespørgselsdebat. Generelt er der alt for mange forespørgselsdebatter her i salen, men denne her debat er alvorlig og seriøs, og det er også vigtigt, at man får diskuteret emnet igennem.

Vi kan konstatere fra konservativ side efter at have kigget papirerne igennem – også de mange gode papirer, vi har fået fra Justitsministeriet – at sagen fik et sobert retsligt efterspil. De skyldige blev idømt maksimumstraf. Dommen var klare og entydige og ikke til at tage fejl af.

Men vi kan også konstatere i den glimrende artikelserie, der har været i Jyllands-Posten og Bergens Tidende, at der har været problemer med efterforskningen, og at der er nogle ting, som ikke er dukket op i efterforskningen.

Men vi mener ikke, at man fra Folketingets side skal lege anklagemyndighed og gå ind og blande sig i nogle igangværende sager. Vi synes, at sagen er blevet undersøgt så godt, som man overhovedet kunne. Vi kan konstatere, at der er blevet idømt maksimumstraf til dem, der er ansvarlige.

Vi kan også konstatere med det, som justitsministeren tidligere har været inde på, at det overordnede ansvar for skibes sikkerhed altid påhviler skibenes redere. Altså det er de personer og selskaber, der driver skibene og dermed også har indflydelse på deres sikkerhedsmæssige stand, som man kan ramme. Og man har jo ramt rederne i denne her sag.

SF har fremsat et dagsordensforslag, som vi ikke kan støtte af flere forskellige årsager. Hvis vi tager den sidste pind først, så synes vi ikke, det er nødvendigt, at man får oplyst alle ejerne til danske skibe. Det ser vi ikke nogen som helst grund til. Vi synes, at der er en god oplysningspligt i forvejen i aktieselskabslovgivningen f.eks., så det synes vi ikke er nødvendigt.

Vi synes heller ikke, det er nødvendigt, at man får skærpet strafferammen yderligere. Den blev skærpet i forbindelse med denne her ulykkelige hændelse. Straffen blev efter ulykken forhøjet fra 6 måneders fængsel til 2 års fængsel i grove tilfælde.

Vi kan også konstatere, at for så vidt angår erstatningen, valgte – ifølge det, jeg har kunnet læse mig til i Jyllands-Posten – de overlevende og pårørende efter samråd med deres norske advokat ikke at gennemføre en retssag mod selskabet SeaEscape i USA, og man accepterede den erstatning og den aftale, man havde med forsikringselskabet Skuld.

Vi kan altså fra konservativ side sige, at vi synes, man har gjort alt, hvad man overhovedet har kunnet for at undersøge denne her sag. Den er ulykkelig og tragisk. Vi skal lære af den. Vi synes, man har lært af den.

Strafferammerne er blevet forhøjet, der er øget eftersyn og skærpet tilsyn med skibene, og man skal selvfølgelig hele tiden se efter, om rederne opfylder de forpligtelser, de har i forhold til gældende dansk lovgivning.

Men vi kan konstatere her, at vi ikke kan støtte SF's dagsordensforslag, men vi kan godt tilslutte os det af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre fremsatte dagsordensforslag.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi er mange folketingsmedlemmer, som igen de år, der er gået, siden den her katastrofe indtraf, er blevet kontaktet og har været i kontakt med repræsentanter for pårørende og efterladte og andre, som har påtaget sig den store byrde, der ligger i at prøve at bringe en sag som denne – undskyld udtrykket – i sikker havn.

Jeg selv har i mere end 1½ år ofte brevvekslet og telefoneret med Mike Axdal fra Korsør og Jan Harsem fra Oslo. Der var jo især danske og norske borgere involveret i denne katastrofe. Og længe før Jyllands-Posten kastede sig over den, blev der stillet en række spørgsmål dels i Folketingssalen, dels gennem skriftlig procedure, dels gennem Retsudvalget. Og vi kan se, at nogle af de svar, der igen og igen vendes tilbage til, er de svar, der kom ved den lejlighed.